

3 Евангелля св. Яна

Калі быў вечар таго першага дня тыдня, і дзверы дома, дзе збіраліся вучні, былі замкнёныя ад страху перад юдэямі, прыйшоў Езус і стаў пасярэдзіне, і сказаў ім: “Спакой вам!”. І, сказаўшы гэта, паказаў ім рукі і бок. Узрадаваліся вучні, убачыўшы Пана. Тады Езус зноў сказаў ім: “Спакой вам! Як паслаў Мяне Айцец, так і я пасылаю вас”. І, сказаўшы гэта, дыхнуў, і кажа: “Прыміце Духа Святога. Кому адпусціце грахі, таму будуць адпушчаны; на кім пакінеце, на тым застануцца”. Тамаш, адзін з Дванаццаці, называны Блізня, не быў з імі, калі прыйшоў Езус. Іншыя вучні казалі Яму: “Мы бачылі Пана”. Але ён сказаў ім: “Калі не ўбачу на руках Яго ранаў ад цвікоў і не ўкладу пальца свайго ў раны ад цвікоў, і не ўкладу рукі сваёй у бок Яго, не паверу”. І праз восем дзён зноў былі ў доме вучні Ягоныя і Тамаш з імі. Хоць дзверы былі замкнёныя, прыйшоў Езус, стаў пасярэдзіне і сказаў: “Спакой вам!”. Потым кажа Тамашу: “Дай сюды палец твой і паглядзі на рукі Мае; дай руку тваю і ўкладзі ў бок Мой; і не будзь няверуючым, але веруючым”. Тамаш, адказваючы, сказаў Яму: “Пан мой і Бог мой!”. Езус кажа яму: “Ты паверыў, Тамаш, таму што ўбачыў Мяне. Шчаслівыя тыя, хто не бачыў, а паверыў”. †

Ян 20, 19–30

Знакі міласэрнасці

Гэта сустрэча Езуса з Тамашам і бласлаўленне Уваскрослага зрабіла нас здольнымі трымаць у веры. Святы Тамаш на працягу тыдня “выспяваў” да гэтага дня. Апосталы спрабавалі пераканаць яго ў сапраўднасці пасхальных падзей. Хутчэй за ўсё, расказвалі ў падрабязнасцях, укладалі ў свой аповед шмат эмоцый. Не выключана, што Тамаш быў блізка да таго, каб паверыць ім. Канчатковым, аднак, стаў той момант, калі Тамаш сам убачыў свайго Настаўніка са слядамі мукі. Гэта “няверуючы” Тамаш “пазычыў” нам свае вочы, каб і мы маглі ўбачыць знакі Божай міласэрнасці.